

UOHSX00D3DK7

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka:

ÚOHS-S0420/2019/VZ

Číslo jednací:

ÚOHS-01757/2020/542/VsV

Brno: 16. ledna 2020

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení zahájeném dne 21. 11. 2019 z moci úřední, jehož účastníkem je

- obviněný – FK Slavoj Český Krumlov, z.s., IČO 15789918, se sídlem Chvalšinská 227, 381 01 Český Krumlov,

ve věci možného spáchání přestupků podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, obviněným v souvislosti se správním řízením vedeným Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže pod sp. zn. S0308/2019/VZ týkajícím se veřejné zakázky „Rekonstrukce hřiště UMT“ zadávané ve zjednodušeném podlimitním řízení, jehož výzva k podání nabídek byla uveřejněna na profilu zadavatele dostupném z <https://www.vhodne-uvarejneni.cz/zakazka/rekonstrukce-hriste-umt-1> dne 11. 6. 2019 pod systémovým číslem P19V00004802,

rozhodl takto:

I.

Obviněný – FK Slavoj Český Krumlov, z.s., IČO 15789918, se sídlem Chvalšinská 227, 381 01 Český Krumlov – **se dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání**

veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, **tím, že nesplnil povinnost stanovenou v § 252 odst. 1 citovaného zákona**, když Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže v rámci správního řízení vedeného pod sp. zn. S0308/2019/VZ **nedoručil vyjádření k obdržnému návrhu** navrhovatele A SPORT PRODUKT s.r.o., IČO 45315868, se sídlem Sarajevská 1232/3, 120 00 Praha 2, ze dne 9. 8. 2019 na zahájení správního řízení ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky „Rekonstrukce hřiště UMT“ ve zjednodušeném podlimitním řízení, jehož výzva k podání nabídek byla uveřejněna na profilu zadavatele dostupném z <https://www.vhodne-uverejneni.cz/zakazka/rekonstrukce-hriste-umt-1> dne 11. 6. 2019 pod systémovým číslem P19V00004802, **ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení návrhu** jmenovaného navrhovatele, k jehož doručení došlo dne 9. 8. 2019, tedy nejpozději do 19. 8. 2019, a neučinil tak ani později.

II.

Obviněný – FK Slavoj Český Krumlov, z.s., IČO 15789918, se sídlem Chvalšinská 227, 381 01 Český Krumlov – **se dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek**, ve znění pozdějších předpisů, **tím, že nesplnil povinnost stanovenou v § 252 odst. 1 citovaného zákona**, když Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže v rámci správního řízení vedeného pod sp. zn. S0308/2019/VZ **nezaslal dokumentaci o zadávacím řízení na veřejnou zakázku** „Rekonstrukce hřiště UMT“ zadávanou ve zjednodušeném podlimitním řízení, jehož výzva k podání nabídek byla uveřejněna na profilu zadavatele dostupném z <https://www.vhodne-uverejneni.cz/zakazka/rekonstrukce-hriste-umt-1> dne 11. 6. 2019 pod systémovým číslem P19V00004802, **ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení návrhu** navrhovatele A SPORT PRODUKT s.r.o., IČO 45315868, se sídlem Sarajevská 1232/3, 120 00 Praha 2, ze dne 9. 8. 2019 na zahájení správního řízení ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání předmětné veřejné zakázky, k jehož doručení došlo dne 9. 8. 2019, tedy nejpozději do 19. 8. 2019, a neučinil tak ani později.

III.

Za spáchání přestupků uvedených ve výroku I. a II. tohoto rozhodnutí **se obviněnému** – FK Slavoj Český Krumlov, z.s., IČO 15789918, se sídlem Chvalšinská 227, 381 01 Český Krumlov – podle § 268 odst. 2 písm. c) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, **ukládá**

pokuta ve výši 20 000 Kč (dvacet tisíc korun českých).

Pokuta je splatná **do dvou měsíců** ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

IV.

Podle § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, v návaznosti na § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, se obviněnému – FK Slavoj Český Krumlov, z.s., IČO 15789918, se sídlem Chvalšinská 227, 381 01 Český Krumlov – **ukládá**

uhradit **náklady řízení ve výši 1 000 Kč** (jeden tisíc korun českých).

Náklady řízení jsou splatné **do dvou měsíců** od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

ODŮVODNĚNÍ

I. POSTUP ÚŘADU PŘED ZAHÁJENÍM ŘÍZENÍ O PŘESTUPKU

1. Obviněný – FK Slavoj Český Krumlov, z.s., IČO 15789918, se sídlem Chvalšinská 227, 381 01 Český Krumlov (dále jen „obviněný“ či „zadavatel“) – zahájil podle zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), zjednodušené podlimitní řízení na veřejnou zakázku „Rekonstrukce hřiště UMT“ dne 11. 6. 2019 uveřejněním výzvy k podání nabídek na svém profilu zadavatele dostupném z <https://www.vhodne-uverejneni.cz/zakazka/rekonstrukce-hriste-umt-1> pod systémovým číslem P19V00004802 (dále jen „veřejná zakázka“).
2. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“), jako orgán příslušný podle § 248 odst. 1 zákona k výkonu dozoru nad dodržováním pravidel stanovených tímto zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání podlimitní a nadlimitní veřejné zakázky, včetně koncese s výjimkou koncesí malého rozsahu podle § 178 zákona, a pro zvláštní postupy podle části šesté zákona, jakož i k projednání přestupků podle tohoto zákona, včetně ukládání pokuty za jejich spáchání, obdržel dne 9. 8. 2019 návrh navrhovatele – A SPORT PRODUKT s.r.o., IČO 45315868, se sídlem Sarajevská 1232/3, 120 00 Praha 2 (dále jen „navrhovatel“) – z téhož dne na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky (dále jen „návrh“).
3. Dne 9. 8. 2019, kdy Úřad návrh obdržel, bylo podle § 249 zákona ve spojení s ustanovením § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zahájeno správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele vedené Úřadem pod sp. zn. S0308/2019/VZ. Jak Úřad ověřil, zadavatel stejnopis návrhu obdržel rovněž dne 9. 8. 2019.
4. Zahájení správního řízení Úřad jeho účastníkům oznámil přípisem č. j. ÚOHS-S0308/2019/VZ-22338/2019/542/VsV ze dne 13. 8. 2019, jenž byl zadavateli dodán do datové schránky dne 13. 8. 2019 a doručen dne 23. 8. 2019 (dále jen „oznámení o zahájení správního řízení“). V oznámení o zahájení správního řízení Úřad zadavatele upozornil, že je podle § 252 odst. 1 zákona povinen doručit Úřadu své vyjádření k obdrženému návrhu do 10 dnů od jeho doručení a společně s tímto vyjádřením Úřadu zaslat dokumentaci o zadávacím řízení. Úřad zadavatele rovněž upozornil, že jeho vyjádření k návrhu a další podání a zadávací dokumentaci vyjma netextové části zadávací dokumentace je podle § 252 odst. 3 zákona povinen odeslat Úřadu výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datovou zprávu podepsanou uznávaným elektronickým podpisem. Úřad zadavatele dále upozornil, že části dokumentace o zadávacím řízení neuvedené v § 252 odst. 3 zákona a netextovou část zadávací dokumentace je podle § 252 odst. 4 zákona povinen Úřadu odeslat v listinné podobě, prostřednictvím datové schránky nebo jako datovou zprávu podepsanou uznávaným elektronickým podpisem.

5. Úřad ve lhůtě podle § 252 odst. 1 zákona ani později neobdržel od zadavatele jeho vyjádření k obdržnému návrhu ani dokumentaci o zadávacím řízení ve smyslu § 252 odst. 1 zákona. Úřad od zahájení předmětného správního řízení od zadavatele neobdržel ani žádné jiné podání, přestože Úřad zadavateli prokazatelně odeslal a dodal do datové schránky vícero písemností.
6. Usnesením č. j. ÚOHS-S0308/2019/VZ-24001/2019/542/VsV ze dne 29. 8. 2019 uložil Úřad na základě výše uvedeného zadavateli dodatečnou lhůtu k provedení úkonu – doručení dokumentace o zadávacím řízení na veřejnou zakázku. Dodatečná lhůta k provedení úkonu byla v souladu s § 263 odst. 4 zákona stanovena na 5 dnů ode dne doručení tohoto usnesení zadavateli, které bylo obviněnému doručeno dne 8. 9. 2019. Avšak ani v této dodatečné lhůtě, ani nikdy později, Úřad od zadavatele ani z části dokumentaci o zadávacím řízení nebo vyjádření k návrhu neobdržel.
7. Vzhledem k tomu, že Úřad považoval skutková zjištění za dostatečná a považoval za prokázané, že se zadavatel dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona, zahájil postupem podle § 150 odst. 1 správního řádu řízení o přestupcích z moci úřední vydáním příkazu č. j. ÚOHS-S0420/2019/VZ-31921/2019/542/VsV ze dne 21. 11. 2019 (dále jen „příkaz“). Ve výroku I. příkazu Úřad rozhodl, že se obviněný dopustil přestupku podle ustanovení § 268 odst. 1 písm. e) zákona tím, že nesplnil povinnost stanovenou v ustanovení § 252 odst. 1 zákona, když Úřadu v rámci správního řízení vedeného pod sp. zn. S0308/2019/VZ nedoručil vyjádření k obdržnému návrhu navrhovatele ze dne 9. 8. 2019 ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení návrhu, k jehož doručení došlo dne 9. 8. 2019, tedy nejpozději do 19. 8. 2019, a neučinil tak ani později. Ve výroku II. příkazu Úřad rozhodl, že se obviněný dopustil přestupku podle 268 odst. 1 písm. e) zákona tím, že nesplnil povinnost stanovenou v § 252 odst. 1 zákona, když Úřadu nezaslal dokumentaci o zadávacím řízení na veřejnou zakázku ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení návrhu ze dne 9. 8. 2019, k jehož doručení došlo dne 9. 8. 2019, tedy nejpozději do 19. 8. 2019, a neučinil tak ani později. Ve výroku III. příkazu Úřad uložil obviněnému za spáchání přestupků uvedených ve výroku I. a II. pokutu ve výši 20 000 Kč splatnou do jednoho měsíce od nabytí právní moci příkazu.

II. PRŮBĚH ŘÍZENÍ O PŘESTUPCÍCH

8. Úřad vydal dne 21. 11. 2019 příkaz č. j. ÚOHS-S0420/2019/VZ-31921/2019/542/VsV, který byl obviněnému doručen téhož dne. Tímto dnem bylo podle § 249 zákona ve spojení s § 46 odst. 1 a § 150 odst. 1 správního řádu zahájeno řízení o přestupcích z moci úřední.
9. Účastníkem řízení o přestupcích je podle § 256 zákona obviněný.
10. Proti uvedenému příkazu podal obviněný dne 28. 11. 2019 odpor z téhož dne. Podle § 150 odst. 3 správního řádu se podáním odporu příkaz ruší a řízení pokračuje, přičemž lhůty pro vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu.

Odpor obviněného ze dne 2. 10. 2018

11. Obviněný v rámci odůvodnění daného odporu poukazuje na údajně nesprávné doručování ze strany Úřadu, protože ten měl být dle obviněného povinen vyzvat k součinnosti i „zástupce“ obviněného, tedy společnost Universal Solutions s.r.o., IČO 034 70 300, se sídlem Francouzská 404, 397 01 Písek (dále jen „společnost Universal Solutions s.r.o.“ nebo „administrátor veřejné zakázky“), k čemuž obviněný odkazuje na příkazní smlouvu

ze dne 17. 4. 2019, jejímž předmětem mělo být provedení zadávacího řízení, kompletní administrace a implementace projektu „Rekonstrukce hřiště UMT“. Obviněný dodává, že tato skutečnost musela být Úřadu známa již z návrhu a jeho příloh, protože ten byl adresován též zástupci obviněného. Obviněný poté svou výtku uzavírá dovětkem, že *„FK Slavoj Český Krumlov, z.s. je amatérský klub, jehož vedení koná činnosti pro klub ve svém volném čase a jeho členové ani vedení klubu nejsou odborníci na veřejné zakázky. Aby obviněný předešel jakýmkoli chybám při veřejné zakázce, uzavřel se společností Universal Solutions s.r.o. příkazní smlouvu, na základě které svěřil veškerou činnost v souvislosti s veřejnou zakázkou „Rekonstrukce hřiště UMT“ profesionálům.“*

12. Obviněný dále uvedl, že k podání návrhu došlo *„v průběhu fotbalové přestávky [a] útlumu činnosti během letních prázdnin. [... JMÉNO A PŘÍJMENÍ...], jako statutární orgán obviněného, se během tohoto období intenzivně léčil s problémy se zády, ty nakonec vedly k jeho hospitalizaci od 1. 10. 2019 a vyvrcholily operací dne 30. 10. 2019, přičemž k propuštění z nemocnice došlo až 22. 11. 2019.“* Vzhledem k útlumu činnosti klubu v letních měsících a současně v kombinaci se *„zdravotními problémy statutárního orgánu došlo k opomenutí vybírání datových zpráv a nepředání této agendy ze strany statutárního orgánu klubu, pana [... JMÉNO A PŘÍJMENÍ...], který má vybírání datových zpráv na starost a měl jako jediný přístupové údaje do datové schránky klubu. Tím došlo k situaci, že veškeré datové zprávy ze strany Úřadu byly doručovány fikcí a nikdo z vedení fotbalového klubu se tedy o přípisech ze strany Úřadu nedozvěděl. Z tohoto důvodu na výzvy ze strany Úřadu nikdo nereagoval a vzniklá situace je pro celý klub velmi nepříjemná, a to z hlediska finančního, tak i z hlediska morálního a hospodářského.“* Obviněný dodává, že jako příkazce svěřil „tuto problematiku“ příkazníkovi, tedy společnosti Universal Solutions s.r.o., ta se ale o rozhodnutích a výzvách Úřadu *„dozvěděla až od obviněného koncem října 2019“.* *„Člen statutárního orgánu, pan [... JMÉNO A PŘÍJMENÍ...], předal ostatním členům statutárního orgánu přístupové údaje k datové schránce před operací a tehdy bylo zjištěno, že datová schránka nebyla vybírána a obratem byla informována společnost Universal Solutions s.r.o. jako zástupce obviněného v této veřejné zakázce.“*
13. Obviněný dodává, že *„prostřednictvím svého zástupce“* nadále postupuje v souladu s rozhodnutím Úřadu ze dne 24. 9. 2019 a dne 27. 11. 2019 uhradil náklady řízení ve výši 30 000 Kč, přičemž *„už samotné uhrazení nákladů v této výši je pro obviněného velmi citelnou zátěží“.*
14. Obviněný v závěru odporu navrhuje, aby Úřad příkaz *„zrušil“*, přihlédl k povaze a závažnosti přestupku při určení druhu a výměry trestu, a uložil obviněnému za spáchání přestupku správní trest napomenutí.

Další průběh řízení o přestupku

15. Usnesením č. j. ÚOHS-S0420/2/19-32941/2019/542/VsV ze dne 29. 11. 2019 určil Úřad obviněnému lhůtu 10 dnů, ve které byl podle § 36 odst. 1 správního řádu oprávněn navrhovat důkazy a činit jiné návrhy a podle § 36 odst. 2 správního řádu oprávněn vyjádřit v řízení své stanovisko.
16. Dne 9. 12. 2019 obdržel Úřad od obviněného podání z téhož dne, ve kterém k doplnění důkazů předložil lékařské zprávy, které dle obviněného *„prokazují tvrzení o léčení a hospitalizaci člena statutárního orgánu“.*

17. Usnesením č. j. ÚOHS-S0420/2/19-34364/2019/542/VSv ze dne 12. 12. 2019 určil Úřad obviněnému lhůtu 7 dnů, ve které se mohl podle § 261 odst. 3 zákona vyjádřit k podkladům rozhodnutí.
18. Úřad ve stanovené lhůtě (ani později) již od obviněného žádné další podání neobdržel.

III. ZÁVĚRY ÚŘADU

19. Úřad přezkoumal na základě § 248 a následujících ustanovení zákona případ ve všech vzájemných souvislostech, a po zhodnocení všech podkladů, zejména odporu obviněného, a na základě vlastních zjištění dospěl k následujícím závěrům.
20. Úřad konstatuje, že se zadavatel dopustil spáchání dvou přestupků podle ustanovení § 268 odst. 1 písm. e) zákona tím, že nesplnil povinnost stanovenou v ustanovení § 252 odst. 1 zákona, když Úřadu v rámci správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele vedeného pod sp. zn. S0308/2019/VZ nedoručil vyjádření k obdrženému návrhu navrhovatele ze dne 9. 8. 2019 a nezaslal dokumentaci o zadávacím řízení na veřejnou zakázku ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení návrhu, k jehož doručení došlo dne 9. 8. 2019, tedy nejpozději do 19. 8. 2019, a neučinil tak ani později.
21. Ke svému rozhodnutí Úřad uvádí následující rozhodné skutečnosti

K postavení zadavatele

22. Úřad se nejprve zabýval posouzením, zda zadavatel naplňuje definici zadavatele dle § 4 zákona.
23. Podle § 4 odst. 4 zákona pokud zadavatel podle § 4 odst. 1 až 3 zákona zahájí zadávací řízení, i když k tomu nebyl povinen, je povinen ve vztahu k zadávané veřejné zakázce dodržovat tento zákon.
24. Podle § 4 odst. 5 zákona se za zadavatele považuje také jiná osoba, která zahájila zadávací řízení, ačkoliv k tomu nebyla povinna, a to ve vztahu k tomuto zadávacímu řízení a do jeho ukončení.
25. Vzhledem k tomu, že zadavatel (FK Slavoj Český Krumlov, z.s.) zahájil dne 11. 6. 2019 uveřejněním k podání nabídek na profilu zadavatele předmětné zadávací řízení, nemůže být v daném případě sporu o jeho povinnosti dodržovat ve vztahu k předmětné veřejné zakázce zákon, a to už jen s ohledem na znění ustanovení § 4 odst. 4 a odst. 5 zákona.

Relevantní ustanovení právních předpisů

26. Podle § 211 odst. 6 zákona je při komunikace mezi zadavatelem a dodavatelem uskutečňované prostřednictvím datové schránky dokument doručen dodáním do datové schránky adresáta.
27. Podle § 216 odst. 1 zákona je zadavatel povinen uchovávat dokumentaci o zadávacím řízení, kterou tvoří všechny dokumenty v listinné nebo elektronické podobě a výstupy z ústní komunikace, jejichž pořízení v průběhu zadávacího řízení, popřípadě po jeho ukončení, vyžaduje tento zákon, včetně úplného znění originálů nabídek všech dodavatelů, a to po dobu 10 let ode dne ukončení zadávacího řízení nebo od změny závazku ze smlouvy na veřejnou zakázku, nestanoví-li jiný právní předpis lhůtu delší.

28. Podle § 252 odst. 1 zákona je zadavatel povinen doručit Úřadu své vyjádření k obdrženému návrhu do 10 dnů od jeho doručení. Společně s tímto vyjádřením zašle Úřadu dokumentaci o zadávacím řízení nebo soutěži o návrh.
29. Podle § 252 odst. 2 věty první zákona lhůta pro vydání rozhodnutí Úřadu počíná běžet od okamžiku doručení vyjádření zadavatele a dokumentace o zadávacím řízení nebo soutěži o návrh, popřípadě kopie smlouvy na veřejnou zakázku.
30. Podle § 252 odst. 3 zákona vyjádření zadavatele k obdrženému návrhu a další podání zadávací dokumentaci vyjma netextové části zadávací dokumentace nebo soutěže o návrh, je zadavatel povinen odeslat Úřadu výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datovou zprávu podepsanou uznávaným elektronickým podpisem. Návrh a další podání je navrhovatel povinen odeslat Úřadu výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datovou zprávu podepsanou uznávaným elektronickým podpisem. Další účastníci řízení jsou povinni odeslat Úřadu svá podání výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datovou zprávu podepsanou uznávaným elektronickým podpisem.
31. Podle § 252 odst. 4 zákona je zadavatel povinen odeslat Úřadu části dokumentace o zadávacím řízení nebo soutěži o návrh neuvedené v § 252 odst. 3 zákona a netextovou část zadávací dokumentace nebo soutěže o návrh v listinné podobě, prostřednictvím datové schránky nebo jako datovou zprávu podepsanou uznávaným elektronickým podpisem.
32. Podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona se zadavatel dopustí přestupku tím, že nesplní některou z povinností podle § 252 odst. 1, 3 nebo 4 zákona, § 254 odst. 5 nebo 6 zákona nebo § 258 odst. 1 zákona.
33. Podle § 268 odst. 2 písm. c) zákona se za přestupek podle § 268 odst. 1 zákona, nepoužije-li se postup podle odstavce 3, uloží pokuta do 1 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. e) zákona.

K výroku I. a II. rozhodnutí

34. Dne 9. 8. 2019 obdržel Úřad návrh navrhovatele z téhož dne na zahájení správního řízení vedeného pod sp. zn. S0308/2019/VZ ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky. Z dokladu o doručení stejnopisu návrhu zadavateli vyplývá, že ten jej obdržel téhož dne.
35. Zahájení správního řízení Úřad jeho účastníkům oznámil přípisem č. j. ÚOHS-S0308/2019/VZ-22338/2019/542/V Sv ze dne 13. 8. 2019, jenž byl zadavateli dodán do datové schránky dne 13. 8. 2019 a doručen dne 23. 8. 2019 (dále jen „oznámení o zahájení správního řízení“). V oznámení o zahájení správního řízení Úřad zadavatele upozornil, že je podle § 252 odst. 1 zákona povinen doručit Úřadu své vyjádření k obdrženému návrhu do 10 dnů od jeho doručení a společně s tímto vyjádřením Úřadu zaslat dokumentaci o zadávacím řízení. Úřad zadavatele rovněž upozornil, že jeho vyjádření k návrhu a další podání a zadávací dokumentaci vyjma netextové části zadávací dokumentace je podle § 252 odst. 3 zákona povinen odeslat Úřadu výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datovou zprávu podepsanou uznávaným elektronickým podpisem. Úřad zadavatele dále upozornil, že části dokumentace o zadávacím řízení neuvedené v § 252 odst. 3 zákona a netextovou část zadávací dokumentace je podle § 252 odst. 4 zákona povinen Úřadu odeslat v listinné

podobě, prostřednictvím datové schránky nebo jako datovou zprávu podepsanou uznávaným elektronickým podpisem.

36. Úřad ve lhůtě podle § 252 odst. 1 zákona ani později neobdržel od zadavatele jeho vyjádření k obdrženému návrhu ani dokumentaci o zadávacím řízení ve smyslu § 252 odst. 1 zákona. Úřad od zahájení předmětného správního řízení od zadavatele v rámci tohoto správního řízení neobdržel ani žádné jiné podání, přestože Úřad zadavateli prokazatelně odeslal a dodal do datové schránky vícero písemností. Úřad od zahájení předmětného správního řízení neobdržel žádné podání ani případně od jiného subjektu odlišného od zadavatele, které by se věcně vztahovalo k probíhajícímu správnímu řízení a z jehož obsahu by se například dalo vyvozovat, že se zadavatel dal pro účely předmětného správního řízení právně zastoupit.
37. Usnesením č. j. ÚOHS-S0308/2019/VZ-24001/2019/542/VsV ze dne 29. 8. 2019 uložil Úřad na základě výše uvedeného zadavateli dodatečnou lhůtu k provedení úkonu – doručení dokumentace o zadávacím řízení na veřejnou zakázku. Dodatečná lhůta k provedení úkonu byla v souladu s § 263 odst. 4 zákona stanovena na 5 dnů ode dne doručení tohoto usnesení zadavateli, které bylo obviněnému doručeno dne 8. 9. 2019. Avšak ani v této dodatečné lhůtě, ani nikdy později, Úřad od zadavatele ani z části dokumentaci o zadávacím řízení neobdržel.

Právní posouzení

38. Úřad nejprve obecně předestírá, že zákonodárce uložil zadavateli, za situace, kdy je k Úřadu podán návrh (a v téže věci zadavateli stejnopis návrhu) na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky, prostřednictvím ustanovení § 252 odst. 1 zákona dvě povinnosti. Zadavatel je povinen ve lhůtě 10 dnů od obdržení návrhu doručit Úřadu své vyjádření k obdrženému návrhu a současně v téže lhůtě Úřadu zaslat dokumentaci o zadávacím řízení. Úřad v rámci vedeného správního řízení musí dokumentaci o zadávacím řízení přezkoumat, aby mohl o návrhu rozhodnout ve lhůtách stanovených v § 71 správního řádu. Úřad podotýká, že jako kontrolnímu orgánu, který je podle § 248 zákona příslušný k dozoru mj. nad dodržováním pravidel stanovených tímto zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání podlimitní a nadlimitní veřejné zakázky, mu nezaslání dokumentace o zadávacím řízení a vyjádření zadavatele k návrhu ve lhůtě stanovené zákonem podstatně ztěžuje, či zcela znemožňuje (což je nezpochybnitelně přesný popis situace, která nastala rovněž v uvedeném správním řízení) provedení zákonem uloženého dozoru. Přitom je ve veřejném prostoru kladen enormní akcent na co nejrychlejší projednání a vydání rozhodnutí o návrhu, což je ostatně zřejmé i z konstrukce zákona a v něm stanovených lhůt. Pouze na základě dokumentace o zadávacím řízení lze přitom ze strany Úřadu objektivně ověřit, zda zadavatel při zadávání veřejné zakázky dodržel pravidla stanovená zákonem. Poskytnutí zákonem stanovených dokumentů zadavatelem je tak nezbytným předpokladem pro řádný průběh správního řízení a jeho ukončení v zákonných lhůtách. Z uvedených důvodů je také nesplnění těchto povinností kvalifikováno bez dalšího jako přestupek podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona.
39. V oznámení o zahájení správního řízení Úřad obviněného poučil o jeho zákonné povinnosti doručit Úřadu své vyjádření k obdrženému návrhu do 10 dnů od jeho doručení a společně s tímto vyjádřením Úřadu v téže lhůtě zaslat dokumentaci o zadávacím řízení.

40. Z „dodejky datové zprávy“, kterou má Úřad od navrhovatele k dispozici, je přitom zřejmé, že stejnopis návrhu byl do datové schránky obviněného dodán, a tím tedy i doručen (k tomu viz § 211 odst. 6 zákona) dne 9. 8. 2019. Dnem následujícím po dni doručení stejnopisu návrhu, tj. dne 10. 8. 2019, obviněnému začala běžet lhůta 10 dnů stanovená v § 252 odst. 1 zákona. Zákonná lhůta pro doručení vyjádření k obdrženému návrhu a zaslání dokumentace o zadávacím řízení na veřejnou zakázku tím obviněnému uplynula dne 19. 8. 2019. Obviněný měl tedy ve smyslu ustanovení § 252 odst. 1 zákona povinnost doručit své vyjádření k obdrženému návrhu a zaslat dokumentaci o zadávacím řízení na veřejnou zakázku Úřadu nejpozději dne 19. 8. 2019.
41. Obviněný své vyjádření k návrhu však v zákonné lhůtě Úřadu nedoručil, a neučinil tak ani kdykoliv později v průběhu předmětného správního řízení. Úřad v průběhu uvedeného správního řízení neobdržel žádným způsobem od obviněného ani dokumentaci o zadávacím řízení, a to ani z části, natož v její úplnosti ve smyslu ustanovení § 216 odst. 1 zákona.
42. K tvrzením obviněného uvedeným v odporu Úřad uvádí následující.
43. Tvrzení obviněného ohledně údajně nesprávného doručování ze strany Úřadu, protože ten měl být po doručení návrhu povinen vyzvat k součinnosti i „zástupce“ obviněného, tedy společnost Universal Solutions s.r.o., musí Úřad odmítnout jako neopodstatněné, neboť při vedení předmětného správního řízení se Úřad řídil bezesbytku příslušnou procesně-právní úpravou, kterou je vázán. Jak již bylo výše řečeno, v souladu s § 249 zákona se řízení o přezkoumání úkonů zadavatele zahajuje na písemný návrh nebo z moci úřední. Stěžovatel, jehož námitkám nebylo zadavatelem vyhověno, je tak oprávněn obrátit se na Úřad řádně a včas podaným návrhem. Přesným okamžikem zahájení správního řízení o takovém návrhu je doručení návrhu Úřadu. Kromě procesních pravidel upravených speciálně v zákoně, průběh správního řízení vedeného Úřadem v působnosti zákona subsidiárně upravuje správní řád (viz § 1 odst. 2 správního řádu), přičemž dle § 47 odst. 1 správního řádu je správní orgán povinen o zahájení řízení uvědomit bez zbytečného odkladu všechny jemu známé účastníky. Okruh účastníků řízení o přezkoumání úkonů zadavatele zahájeného na návrh poté jednoznačně určuje ustanovení § 256 zákona, které označuje za účastníky zadavatele a navrhovatele, resp. v některých případech rovněž vybraného dodavatele nebo vybraného účastníka soutěže o návrh.
44. Úřad postupoval v šetřeném případě zcela v souladu s představenými zákonnými imperativy o vedení správního řízení, když o zahájení správního řízení informoval jemu známé účastníky (zadavatele a navrhovatele) přípisem č. j. ÚOHS-S0308/2019/VZ-22338/2019/542/VsV ze dne 13. 8. 2019, přičemž návrh byl doručen Úřadu dne 9. 8. 2019. K tomu, aby se Úřad pokusil vyzkoušet o zahájení předmětného správního řízení rovněž další osoby, nebyl Úřad v daném okamžiku povinen, a ostatně ani v souladu se zásadou legality (viz § 2 odst. 1 správního řádu) oprávněn. Úřadu nebyly známy žádné rozhodné s kutečností, z kterých by se dala vyvozovat zadavatelova vůle, nechat se v předmětném správním řízení zastoupit smluvním zmocněncem. Obdobnou vůli zadavatel neprojevil ostatně ani nikdy později v průběhu správního řízení o návrhu vedeného pod sp. zn. S0308/2019/VZ; zadavatel si rovněž nezvolil procesního zástupce ani v tomto správním řízení zahájeném z moci úřední o přestupcích zadavatele vedeném pod sp. zn. S0420/2019/VZ.

45. Když zadavatel své tvrzení, že byl Úřad povinen vyzvat k součinnosti též jeho „zástupce“, dokládá kodporu přiloženou příkazní smlouvou ze dne 17. 4. 2019 uzavřenou mezi zadavatelem a společností Universal Solutions s.r.o., jejímž předmětem mělo být provedení zadávacího řízení, kompletní administrace a implementace projektu „Rekonstrukce hřiště UMT“, a také tím, že tomuto subjektu navrhovatel rovněž adresoval stejnopis svého návrhu, je zřejmé, že se zadavatel dopouští směřování svým účelem dvou zcela rozdílných institutů, které spojuje pouze to, že jejich obsahem je jednání za jiného. Tedy na jedné straně soukromoprávního institutu smluvního zastoupení zadavatele (někdy se též v praxi používá označení „administrátora“ veřejné zakázky) za účelem činění úkonů v rámci zadávacího řízení, jenž je v obecnosti upraven v ustanovení § 43 zákona, a na druhé straně institutu procesního zastoupení na základě § 31 a násl. správního řádu pro účely činění procesních úkonů v rámci správního řízení vedeného správním orgánem.
46. Jednou z forem procesního zastoupení je zastoupení na základě plné moci, které upravuje § 33 správního řádu. Zmocněnec se stává oprávněným pro zastupování ve správním řízení udělením plné moci, přičemž předložením (v příslušné formě) plné moci se zmocnění rovněž prokazuje. Pokud není plná moc udělena ústně do protokolu (§ 18 správního řádu), musí mít plná moc zásadně písemnou formu. Je na účastníkovi správního řízení, zda vůbec a v jakém rozsahu zmocněnci plnou moc udělí. Zmocněnec poté vystupuje ve správním řízení jménem zastoupeného, od čehož je zároveň nutno odlišovat tzv. zmocněnce pro doručování dle § 20 odst. 2 správního řádu, jenž byl plnou mocí zmocněn výhradně k přebírání písemností. Dle rozsahu uděleného zmocnění je pak dále možno rozlišovat rovněž tzv. prezidiální plnou moc dle § 33 odst. 2 písm. c) správního řádu, tedy plnou moc pro neurčitý počet v budoucnu zahájených řízení s určitým předmětem, přičemž takováto plná moc musí být do zahájení řízení uložena u věcně příslušného správního orgánu, popřípadě uvedena do protokolu. Úřad k šetřenému případu konstatuje, že zadavatel, resp. obviněný si v žádném správním řízení dosud vedeným Úřadem nezvolil zmocněnce pro zastupování, ať už v jakémkoliv rozsahu oprávnění procesně jednat za zadavatele, což ani nikdy nedokládal předložením plné moci ani tak neučinil do protokolu. Úřad tudíž nikdy nebyl oprávněn doručovat písemnosti adresované zadavateli v rámci předmětných správních řízení komukoliv jinému než jemu samotnému, a to dle platné právní úpravy výhradně do jeho datové schránky.
47. Společnost Universal Solutions s.r.o., kterou ve svém odporu obviněný označuje za „zástupce“ zadavatele, ve skutečnosti zadavatel nikdy svým zmocněncem ve smyslu procesního zastoupení dle správního řádu neučinil, na čemž nemůže nic změnit ani to, že si zadavatel dříve zvolil (jak dokládá předložením zmíněné příkazní smlouvy) tuto společnost za svého zástupce ve smyslu institutu smluvního zastoupení zadavatele dle § 43 zákona, dle jehož odstavce 1 se zadavatel může při provádění úkonů podle tohoto zákona souvisejících se zadávacím řízením nechat smluvně zastoupit jinou osobou. S důležitým dovětkem, že tím nemůže být dotčena jeho (zadavatele) odpovědnost za dodržení pravidel stanovených tímto zákonem. A dle odstavce 2 citovaného ustanovení, zákon mimo jiné dokonce taxativně vymezuje některé úkony v rámci zadávacího řízení, které, bez ohledu na výše uvedené, je zadavatel povinen činit nadále sám vždy, včetně například rozhodnutí o námitkách. Nakonec tedy ani v tomto případě, kdy se zadavatel rozhodne pro cestu zadávání veřejné zakázky za asistence třetí osoby, by bylo naprosto nerealistické a nutno dodat, že bohužel nanejvýše nezodpovědné, očekávat, že okamžikem uzavření jakékoliv smlouvy příkazního či jiného typu o tzv. administraci veřejné zakázky, ze sebe zadavatel sejme odpovědnost za průběh nebo

výsledek zadávacího řízení. Obdobně využití profesionálního administrátora veřejných zakázek nezprošťuje zadavatele odpovědnosti za případně zjištěný přestupek (srov. například rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 11. 6. 2018, č.j. ÚOHS-R0054/2018/VZ-17281/2018/321/ZSř).

48. Ve svém odporu obviněný současně zmiňuje další skutkové okolnosti (tedy tvrzený útlum činnosti fotbalového klubu v letních měsících, obtíže zdravotního charakteru jednoho z členů statutárního orgánu, pana [... JMÉNO A PŘÍJMENÍ...]), které údajně měly být příčinou postihovaného jednání zadavatele v původním správním řízení a k nimž by měl Úřad přihlédnout. K tomu Úřad uvádí, že se jedná pro rozhodnutí ve věci o irelevantní argumentaci. Jak již Úřad dovodil například v rozhodnutí ze dne 7. 2. 2018, č. j. ÚOHS-S0011/2018/VZ-03917/2018/531/Est, především je výhradní věcí každého konkrétního zadavatele, jak si nastaví svůj „vnitřní systém“, aby řádně dostál svým povinnostem, které jsou na něj zákonem kladeny, a to i tehdy, pokud je po něm zákonem požadováno konat například ve lhůtě několika dnů a v tomto časovém období volná většina jeho zaměstnanců čerpá dovolenou (typicky v době letních prázdnin či Vánoc) nebo toto období připadne na dny pracovního klidu. Stejně tak v tomto případě nelze přihlédnout ani k zdravotní indispozici (příčemž je nutno podotknout, že hospitalizace měla nastat až na konci října, tedy bezmála tři měsíce od doručení stejnopisu návrhu) jednoho z celkem tří členů statutárního orgánu zadavatele.
49. Ohledně apelu obviněného, aby Úřad přihlédl k povaze a závažnosti přestupku při určení druhu a výměry trestu a uložil obviněnému za spáchání přestupku správní trest napomenutí, je nutno konstatovat, že Úřad není v souladu s ustanovením § 270 odst. 1 zákona oprávněn udělit za spáchané přestupky tento druh správního trestu.
50. Obviněný též tvrdí, že už samotné uhrazení nákladů řízení o přezkoumání úkonů zadavatele ve výši 30 000 Kč je pro něj velmi citelnou zátěží. Úřad uvádí, že v prošetřovaném případě mohl Úřad za spáchaný přestupek vyměřit pokutu dle § 268 odst. 2 písm. c) zákona až do výše 1 000 000 Kč. S ohledem na uvedenou skutečnost je zřejmé, že pokuta ve výši 20 000 Kč uložená obviněnému příkazem, proti němuž podal obviněný odpor, byla vyměřena při její dolní hranici. Při výměře pokuty Úřad rovněž ověřil, že povinnost uhradit stanovenou výši pokuty nemůže mít z ekonomického hlediska pro obviněného likvidační charakter. Úřad tedy posoudil vztah výměry pokuty a příjmové stránky obviněného (která se pohybuje v řádu milionů).
51. Na základě výše uvedených skutečností Úřad konstatuje, že se obviněný (zadavatel) dopustil přestupku podle ustanovení § 268 odst. 1 písm. e) zákona tím, že nesplnil povinnost stanovenou v ustanovení § 252 odst. 1 zákona, když Úřadu v rámci správního řízení vedeného pod sp. zn. S0308/2019/VZ nedoručil vyjádření k obdrženému návrhu navrhovatele ze dne 9. 8. 2019 ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení návrhu, k jehož doručení došlo dne 9. 8. 2019, tedy nejpozději do 19. 8. 2019, a neučinil tak ani později. Obviněný se současně dopustil přestupku podle 268 odst. 1 písm. e) zákona tím, že nesplnil povinnost stanovenou v § 252 odst. 1 zákona, když Úřadu nezaslal dokumentaci o zadávacím řízení na veřejnou zakázku ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení návrhu ze dne 9. 8. 2019, k jehož doručení došlo dne 9. 8. 2019, tedy nejpozději do 19. 8. 2019, a neučinil tak ani později. S ohledem na tuto skutečnost rozhodl Úřad tak, jak je uvedeno ve výroku I. a II. tohoto rozhodnutí.

52. Z hlediska formální stránky přestupku je v posuzovaném případě u veřejné zakázky nutné naplnění skutkové podstaty dle § 268 odst. 1 písm. e) zákona, na základě které se zadavatel dopustí přestupku tím, že nesplní některou z povinností podle § 252 odst. 1, 3 nebo 4 zákona, § 254 odst. 5 nebo 6 zákona nebo § 258 odst. 1 zákona.
53. Dle § 270 odst. 1 zákona se má za to, že čin, který vykazuje formální znaky přestupku podle tohoto zákona, je společensky škodlivý. K naplnění materiální stránky přestupku Úřad konstatuje, že se lze odkázat na důvodovou zprávu k zákonu č. 183/2017 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákona o některých přestupcích, kde je uvedeno, že „[m]ateriálně-formální pojetí se pro oblast zadávání veřejných zakázek nejeví jako zcela vhodné. Společenská škodlivost je u těchto přestupků dána již samotným naplněním skutkové podstaty přestupku. V případě, že by konkrétní společenská škodlivost protiprávního jednání nedosahovala ani minimální hranice typové škodlivosti, nebyl by dán veřejný zájem na jeho stíhání. Proto se upravuje vyvratitelná právní domněnka spočívající v tom, že se má za to, že čin, který vykazuje formální znaky přestupku podle tohoto zákona, je společensky škodlivý“, z čehož vyplývá, že pokud jednání obviněného naplňuje formální znaky skutkové podstaty některého z přestupků upravených zákonem, pak již není nutné posuzovat materiální stránku takového jednání, tzn. jeho společenskou škodlivost, jelikož ta je tímto protiprávním jednáním bez dalšího naplněna. Úřad tudíž není povinen zkoumat materiální stránku spáchaného přestupku a posuzovat nakolik je v daném případě nedodržení pravidla stanovená tímto zákonem pro zadání veřejné zakázky nebo pro zvláštní postupy podle části šesté společensky škodlivé.
54. Důsledkem pojetí přestupku v oblasti zadávání veřejných zakázek je tedy skutečnost, že Úřad se nemusí při rozhodování o přestupku zabývat tím, „zda jednání zadavatele, které jinak naplňuje znaky skutkové podstaty přestupku uvedené v § 268 a § 269, je společensky škodlivé či nikoliv, tj. zabývat se výslovně materiální stránkou přestupku, pokud neexistují takové okolnosti, které zcela vylučují, že se vůbec jedná o přestupek. Jinak řečeno, ÚOHS v zásadě nemusí dokazovat materiální stránku přestupku, když ta je ze zákona výslovně presumována.“ (viz Flaškár, Martin; Harnach, Jiří; Janoušek, Martin; Měkota, Jan; Podešva, Vilém; Sommer, Lukáš; Votrubec, Jiří. Zákon o zadávání veřejných zakázek: Komentář. [Systém ASPI]. Wolters Kluwer).
55. Jak vyplývá z výše uvedeného, pakliže jednání zadavatele naplňuje formální stránku přestupku dle § 268 odst. 1 písm. e) zákona, má se za to, že je bez dalšího naplněna i materiální stránka daného přestupku. Společenská škodlivost je dána již naplněním skutkové podstaty přestupku. Nad rámec výše uvedeného Úřad nicméně k naplnění materiální stránky konstatuje, že v daném případě obviněný svým postupem zcela znemožnil přezkum ze strany Úřadu, kterému nezbývala jiná možnost, než vydat rozhodnutí o nápravném opatření spočívající ve zrušení přezkoumávaného úkonu zadavatele ve smyslu 263 odst. 4 zákona. Pochybení obviněného tak zcela prokazatelně mělo závažný dopad do vedeného správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, neboť ze strany Úřadu nemohlo vůbec dojít k řádnému přezkumu zákonnosti postupu zadavatele.
56. Vzhledem k výše uvedenému rozhodl Úřad tak, jak je uvedeno ve výroku I. a II. tohoto rozhodnutí.

K výroku III. rozhodnutí – uložení pokuty

57. Úřad posoudil postup obviněného a vzhledem ke zjištěným skutečnostem přistoupil k uložení pokuty, neboť obviněný svým postupem naplnil skutkovou podstatu dvou přestupků podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona, tak jak uvedeno ve výroku I. a II. tohoto rozhodnutí.
58. Úřad se v souvislosti s rozhodováním o uložení sankce nejprve zabýval tím, zda nedošlo k zániku odpovědnosti za přestupky, resp. k promlčení přestupků.
59. Podle § 29 zákona o přestupcích odpovědnost za přestupek zaniká
 - a) uplynutím promlčecí doby,
 - b) smrtí fyzické osoby,
 - c) zánikem právnické osoby, nemá-li právního nástupce, nebo
 - d) vyhlášením amnestie.
60. Podle § 31 odst. 1 zákona o přestupcích počíná promlčecí doba běžet dnem následujícím po dni spáchání přestupku; dnem spáchání přestupku se rozumí den, kdy došlo k ukončení jednání, kterým byl přestupek spáchán. Je-li znakem přestupku účinek, promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni, kdy takový účinek nastal.
61. Podle § 270 odst. 5 zákona činí promlčecí doba 5 let, přičemž podle odst. 6 písm. a) téhož ustanovení zákona se promlčecí doba přerušuje oznámením o zahájení řízení o přestupku.
62. V šetřeném případě došlo ke spáchání obou přestupků dne 20. 8. 2019, když obviněný ve lhůtě podle § 252 odst. 1 zákona (která marně uplynula dne 19. 8. 2019) Úřadu nedoručil vyjádření k obdrženému návrhu a neodeslal Úřadu dokumentaci o zadávacím řízení, čímž nesplnil uvedené povinnosti stanovené v § 252 odst. 1 zákona (srov. odůvodnění k výrokům I. a II. tohoto rozhodnutí). Úřad se o spáchání přestupků dozvěděl v souvislosti s vedením správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele sp. zn. S0308/2019/VZ, v rámci něhož měl obviněný povinnost zaslat dokumentaci o zadávacím řízení a doručit vyjádření k návrhu Úřadu, a to den následující po dni, kdy obviněnému uplynula lhůta pro zaslání dokumentace a doručení vyjádření, tedy dne 20. 8. 2019. Řízení o přestupcích bylo zahájeno doručením zrušeného příkazu. Z uvedených údajů tedy vyplývá, že promlčecí doba ve vztahu k projednávaným přestupkům neuplynula.
63. S ohledem na výše uvedené lze konstatovat, že odpovědnost obviněného za předmětné přestupky nezanikla.
64. Podle § 41 odst. 1 zákona o přestupcích se za dva nebo více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení uloží správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejpřísněji trestný. Jsou-li horní hranice sazeb pokut stejné, uloží se správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejzávažnější.
65. Výše zmíněné ustanovení § 41 odst. 1 zákona o přestupcích do oblasti správního trestání přenáší zásadu absorpce, neboť mj. zakotvuje institut tzv. úhrnného trestu (blíže k výkladu pojmů sbíhajících se přestupků, vč. úhrnného nebo souhrnného trestu lze v plné míře odkázat na rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 21.10.2019, č. j. R0142/2019/VZ-28843/2019/322/PJe, zejména bod 68. a následující odůvodnění).

66. V souladu se zásadou absorpce při správním trestání tedy Úřad v přestupkovém řízení uloží pokutu podle nejpřísněji trestného přestupku. Zbýlý přestupek zohlední v souladu s § 40 písm. b) zákona o přestupcích jako přitěžující okolnost při výměře výše pokuty. Proto se Úřad nejprve zabýval otázkou, který přestupek je v šetřeném případě nejpřísněji trestný, a to v první řadě s odkazem na možnost uložení přísnější sankce (vyšší pokuty).
67. Úřad shledal, že nesplněním povinností stanovených v § 252 odst. 1 zákona obviněný spáchal dva typově shodné přestupky podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona, za něž lze v souladu s ustanovením § 268 odst. 2 písm. c) zákona uložit pokutu do 1 000 000 Kč. Úřad konstatuje, že za oba uvedené přestupky lze obviněnému uložit správní trest pokuty ve stejné výši. Úřad následně přistoupil k uložení pokuty za spáchání přestupku podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona uvedeného ve výroku II. tohoto rozhodnutí, který posoudil jako nejzávažnější, a to s ohledem na skutečnost, že dokumentace o zadávacím řízení je zcela zásadní a jedinečný podklad pro přezkoumání postupu zadavatele v rámci správního řízení. K přestupku uvedenému ve výroku I. tohoto rozhodnutí Úřad přihlédl jako k přitěžující okolnosti.
68. Podle § 37 písm. a) a c) zákona o přestupcích se při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlídnou zejména k povaze a závažnosti přestupku a k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem.
69. Podle § 38 zákona o přestupcích je povaha a závažnost přestupku dána zejména významem zákonem chráněného zájmu, který byl přestupkem porušen nebo ohrožen, dále významem a rozsahem následku přestupku a okolnostmi jeho spáchání (Úřad zde uvádí pouze ty skutečnosti citovaného ustanovení zákona o přestupcích, které jsou relevantní ve vztahu k posuzovanému případu).
70. Pokud jde o význam neurčitého právního pojmu „závažnost přestupku“, Úřad uvádí, že stupeň společenské škodlivosti přestupku (tedy závažnosti) je dán konkrétní intenzitou naplnění znaků skutkové podstaty přestupku. Při posuzování závažnosti přestupku tedy není hlavním kritériem jeho skutková podstata, ale intenzita skutkových okolností, s jakou došlo k porušení právem chráněných hodnot a zájmů v konkrétním případě. Z hlediska určení výměry pokuty je proto nutno hodnotit nejen jaké následky byly přestupkem způsobeny, ale také jakou měly intenzitu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 Afs 106/2012 ze dne 6. 6. 2013).
71. V rámci posouzení povahy a závažnosti přestupku Úřad konstatuje, že jednáním obviněného nedošlo k zákonem předvídanému postupu podle § 252 odst. 1 zákona, neboť obviněný nezaslal Úřadu dokumentaci o zadávacím řízení, čímž nedostal svým povinností stanoveným citovaným ustanovením zákona (zákonem chráněný zájem na řádném průběhu správního řízení spočívajícím v přezkumu správnosti postupu zadavatele a vydání rozhodnutí ve věci v co nejkratší době ode dne zahájení řízení).
72. Jelikož bez dokumentace o zadávacím řízení nemůže Úřad řádně posoudit, zda zadavatel dodržel pravidla stanovená zákonem pro zadání veřejné zakázky, stanovil zákonodárce zadavateli povinnost odeslat dokumentaci o zadávacím řízení Úřadu, a to v přesně stanovené zákonné době počínající okamžikem dojití návrhu na zahájení přezkumného řízení do sféry zadavatele. Pokud zadavatel tuto povinnost nedodrží, následkem je skutečnost, že Úřad má ztíženou možnost věc řádně posoudit a rozhodnout o návrhu v co nejkratší lhůtě, resp. ve lhůtě 60 dnů ode dne zahájení správního řízení, ve které zadavatel nesmí uzavřít smlouvu

s vybraným dodavatelem [srov. § 246 odst. 1 písm. d) zákona] a ve které by mělo být rozhodnutí Úřadu o návrhu vydáno. Úřadu v šetřeném případě nezbývala jiná možnost, než vydat rozhodnutí o nápravném opatření spočívající ve zrušení přezkoumávaného úkonu zadavatele.

73. Úřad v této souvislosti doplňuje, že vzhledem k tomu, že ve veřejném prostoru je kladen důraz na co možná nejrychlejší projednání věci a vydání rozhodnutí v řízení před Úřadem a rovněž s ohledem na lhůtu ve smyslu § 246 odst. 1 písm. d) zákona, nelze uvedený přestupek obviněného v žádném případě posoudit jako bagatelní.
74. Co se týká dalších okolností, za kterých byl přestupek uvedený ve výroku II. tohoto rozhodnutí spáchán, Úřad shledal ve smyslu § 40 písm. b) zákona o přestupcích jako přitěžující okolnost spáchání přestupku uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí, kde obviněný za téměř totožných skutkových okolností (nedodržení zákonné povinnosti předložit potřebné materiály Úřadu) svým postupem naplnil skutkovou podstatu stejného přestupku jako ve výroku II. tohoto rozhodnutí.
75. Při určení výše pokuty Úřad též přihlédl k ekonomické situaci obviněného, neboť v určitém případě se pokuta, byť uložená v minimální výši, může jevit jako krajně „nespravedlivá“. Nepřípustné jsou pak takové pokuty, jež mají likvidační charakter. Z účetní závěrky zadavatele za rok 2015 (nejnovější dokument vypovídající o hospodaření zadavatele, který je uložený ve sbírce listin vedené Krajským soudem v Českých Budějovicích; dostupný z <https://or.justice.cz/ias/ui/vypis-sl-detail?dokument=44767274&subjektId=&spis=>) vyplývá, že celkové příjmy zadavatele činí přibližně 10 000 000 Kč. Vzhledem k této skutečnosti Úřad konstatuje, že stanovenou výši pokuty nelze vzhledem k výši finančních prostředků, jimiž zadavatel disponuje, považovat za likvidační či nespravedlivou.
76. Při posuzování výše uložené pokuty vycházel Úřad z premisy, že pokuta uložená obviněnému za nedodržení postupu stanoveného zákonem má mj. splnit dvě základní funkce právní odpovědnosti, jež nelze oddělit, a to funkci represivní – postih za porušení povinností stanovených zákonem, a především funkci preventivní, která směřuje k předcházení porušování zákona, resp. k jednání, které je se zákonem v souladu. Uložená pokuta musí být natolik intenzivní, aby byla obviněným pocíťována jako újma, neboť uložením velmi nízké pokuty by nedošlo k naplnění jejího účelu, tj. sankce za protiprávní jednání. Obdobně se vyjádřil i Krajský soud v rozsudku sp. zn. 62 Af 46/2011 ze dne 6. 12. 2012, v němž uvedl, že konkrétní forma postihu musí působit natolik silně, aby od podobného jednání odradila i jiné nositele obdobných povinností (preventivní funkce) a zároveň musí být postih dostatečně znatelný v zadavatelově materiální sféře, aby v něm byla dostatečně obsažena i jeho represivní funkce, aniž by byl ovšem pro zadavatele likvidačním. Úřad uvádí, že peněžité sankce ze své podstaty vždy představuje nepříznivý zásah do sféry porušitele, který je spojen s úbytkem finančních prostředků, které mohly být případně investovány jinam.
77. Po zvážení všech okolností případu, Úřad při určení výměry uložené pokuty posoudil stanovenou výši pokuty v hodnotě 20 000 Kč vzhledem k okolnostem případu jako dostačující. Uložená pokuta tak naplňuje dostatečně obě shora uvedené funkce právní odpovědnosti.
78. S ohledem na výše uvedené Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku III. tohoto rozhodnutí.

79. Pokuta je splatná do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Celního úřadu pro Jihomoravský kraj – pracoviště Brno zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 3754-17721621/0710, variabilní symbol – IČO obviněného.

IV. K výroku IV. rozhodnutí – náklady řízení

80. Podle § 95 odst. 1 zákona o přestupcích správní orgán uloží obviněnému, který byl uznán vinným, povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou. Náklady řízení se platí paušální částkou, kterou stanoví prováděcí předpis. Vyhláška č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výtěžku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška“), stanoví v § 6 odst. 1 vyhlášky, že paušální částka nákladů správního řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, činí 1 000 Kč.
81. Vzhledem k tomu, že tímto rozhodnutím bylo rozhodnuto, že obviněný porušil svou právní povinnost, tj. dopustil se přestupků podle ustanovení § 268 odst. 1 písm. e) zákona, rozhodl Úřad o uložení povinnosti obviněného uhradit náklady řízení, jak je uvedeno ve výroku IV. tohoto rozhodnutí.
82. Náklady řízení jsou splatné do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 3754-17721621/0710, variabilní symbol – IČO obviněného.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dnů ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – Sekce veřejných zakázek, třída Kpt. Jaroše 1926/7, Černá Pole, 604 55 Brno. Včas podaný rozklad má odkladný účinek. Rozklad a další podání účastníků učiněná v řízení o rozkladu se podle § 261 odst. 1 písm. b) zákona činí výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datová zpráva podepsaná uznávaným elektronickým podpisem.

otisk úředního razítka

JUDr. Eva Kubišová
místopředsedkyně

Obdrží

FK Slavoj Český Krumlov, z.s., Chvalšinská 227, 381 01 Český Krumlov

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy